

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/80/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1308213303
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1308213303.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: J. O., bytom F. I.. Č.. XX, U., zast. advokátom JUDr. Ľubošom Vavrovičom, Mudroňova ul. č. 9, Bratislava, proti žalovaným: 1/ R. J., bytom X. I.. Č.. XX, M., zast. advokátskou kanceláriou smith&smith legal, s.r.o., Panenská ul. č. 24, Bratislava, 2/ N. R., bytom N. I.. Č.. XX, U., o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 11. septembra 2012, č. k. 6C/85/2008-347, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutom výroku a vo výroku, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 132,50 eur a trovy právneho zastúpenia 735,13 eur z r u š u j e a vec sa mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že právny úkon - kúpna zmluva uzavretá medzi EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. ako predávajúcim a žalovaným 1/ ako kupujúcim, ktorá nadobudla účinnosť rozhodnutím Správy katastra pre Hl. mesto SR Bratislava z 02.10.2008 č. T.-XXXXX/XX, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností - parc. č. XXXX/X o výmere XXX J.X - vinica, parc. č. XXXX/X o výmere XX J.X - záhrady, parc. č. XXXX/X o výmere XXX J.X - vinica, parc. č. XXXX/X o výmere XXX J.X - vinica, parc. č. XX/XX/XX o výmere XXX J.X - vinica, zapísaných na LV pre kat. úz. N. Č.. XXXX, je voči žalobcovi právne neúčinná. Voči žalovanému 2/ súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanému 1/ súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 132,50 eur a trovy právneho zastúpenia 735,13 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému 2/ súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca ako predávajúci uzavrel dňa 16.03.2007 so spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. ako s kupujúcim kúpnu zmluvu, ktorou žalobca tejto spoločnosti predal nehnuteľnosti zapísané na LV pre kat. úz. N. Č.. XXXX a to parc. č. XXXX/X, XXXX/X G. XXXX/X. Vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 20.04.2007. Za spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. zmluvu podpísal žalovaný 1/, ktorý podľa výpisu z obchodného registra bol v čase uzavretia zmluvy jej spoločníkom a konateľom s oprávnením samostatného zastupovania spoločnosti. Druhým spoločníkom a konateľom s rovnakým oprávnením bol žalobca. Podľa čl. 3 ods. 3 sa účastníci zmluvy dohodli, že kúpna cena za nehnuteľnosti je 7.980.000,- Sk, ktorú kupujúci uhradí predávajúcemu v hotovosti a v celosti ihneď po podpise kúpnej zmluvy. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že napriek zmluvne dohodnutej splatnosti kúpnej ceny hneď po podpise zmluvy sa jej účastníci dohodli, že kúpna cena bude reálne vyplatená až po ukončení výstavby na nehnuteľnostiach zo zisku. Vzhľadom na dobrý vzťah žalobcu so žalovaným 1/ žalobca nenahliadal nikdy do účtovníctva, nepoznal osobu, ktorá účtovníctvo vedie a aj po ukončení spoločného podnikania zaplatenie dlhu bezprostredne nežiadal. Dňa 31.01.2008 žalovaný 1/ za spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. spísal a podpísal uznanie dlhu vo výške 5.000.000,- Sk. Žalovaný 1/ tvrdil, že kúpnu cenu vyplatil presne podľa čl. 3 ods. 3 predmetnej zmluvy, teda ihneď po podpise zmluvy na parkovisku pred kanceláriou H.. I. na Š. Q. T. U. za prítomnosti žalovaného 2/. Žalovaný 2/ toto tvrdenie žalovaného 1/ poprel a uviedol, že nikdy nebol prítomný pri odovzdávaní sumy 7.980.000,- Sk žalobcovi. Tvrdenie žalovaného 1/ o zaplatení

kúpnej ceny nepriamo vyvrátili aj ďalší svedkovia F. G. X.. Podpis na uznaní dlhu bol overený na notárskom úrade H.. Y.. Súd prvého stupňa mal vykonaným dokazovaním ďalej za preukázané, že dňa 06.03.2009 žalovaný 1/ previedol časť pozemkov zapísaných na LV pre kat. úz. N. Č.. XXXX a to parc. Č.. XXXX/X G. XXXX/X na žalovaného 2/. Spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. bola dňa 27.03.2009 zrušená a dňom 03.04.2009 bola vymazaná z obchodného registra. V účtovnej evidencii spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. je pohľadávka žalobcu vedená ako uhradená. Prácu účtovníčky firmy vykonávala v rozhodnom období svedkyňa Q., ktorá sa k veci vyjadriť nevedela. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je dôvodná voči žalovanému 1/. Vec právne posúdil podľa § 42 a ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. a), § 42 b ods. 1, ods. 2, 3, 4 Obč. zák. súd prvého stupňa poukázal na to, že účelom odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu len voči osobe veriteľa, čiže len relatívna neúčinnosť, čo znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu podporovaného právneho úkonu tak, ako by k nemu vôbec nedošlo. Odporovať možno len právnym úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Dlžníkov právny úkon musí ukracovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní, nemusí ísť teda o právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Ďalším predpokladom úspešnej odporovateľnosti je zachovanie trojročnej lehoty spätne od urobenia úkonu, ktorému sa odporuje. Ďalej musí ísť o právny úkon urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. V prípade právnickej osoby sa na úmysel bude usudzovať vtedy, keď bol známy štatutárnemu orgánu, prípadne jednému z členov tohto orgánu. Právnymi dôsledkami úspešnej odporovacej žaloby sú: 1/ zachovanie právnych následkov odporovateľného právneho úkonu vo vzťahu k tomu, kto s dlžníkom tento právny úkon urobil, pričom odporovacou žalobou možno napadnúť len platný právny úkon, 2/ žalobca môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, 3/ žalobca môže požadovať, ak sa vec nenachádza u žalovaného, náhradu v peniazoch od toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech. Vo vzťahu k žalovanému 2/ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný 2/ nemal a ani nemohol mať vedomosť o úmysle ukrátiť veriteľa a to ani pri vynaložení všetkej potrebnej starostlivosti, keďže nemal v čase prevodu vlastníctva žiadnu vedomosť o akomkoľvek záväzkovom vzťahu žalobcu a žalovaného 1/ súvisiacom s prevádzanými parcelami. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ bol daný aj tým, že žalobca po rozšírení okruhu účastníkov na strane žalovaných neupravil petit žaloby a žalovaný 2/ nie je účastníkom napadnutého právneho úkonu, nie je preto v pozícii pasívne legitimovaného účastníka v konaní o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/. Pokiaľ ide o nárok žalobcu voči žalovanému 1/, vzhľadom na skutočnosť, že parcely č. XXXX/X, XXXX/X G. XXXX/XX zapísané na LV pre kat. úz. N. Č.. XXXX, sú vo vlastníctve žalovaného 1/, keďže tento na žalovaného 2/ previedol len parcely č. XXXX/X G. XXXX/X, súd prvého stupňa skonštatoval, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení neúčinnosti právneho úkonu, keďže tieto ďalej neprevedené nehnuteľnosti môžu slúžiť na uspokojenie žalobcovej pohľadávky. Naliehavý právny záujem by bol daný i za prevodu všetkých parciel ďalšiemu subjektu, pretože by nastúpila situácia predpokladaná ustanovením § 42 b ods. 4 Obč. zák., t. j. žalobcovi by proti žalovanému 1/ určením neúčinnosti vznikol nárok na náhradu. V konaní bolo preukázané, že žalobca so spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. dňa 16.03.2007 uzavrel kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod vyššie špecifikovaných nehnuteľností v kat. úz. N. s dohodnutou kúpnu cenou vo výške 7.980.000,- Sk. Zaplatenie kúpnej ceny nebolo v konaní preukázané. Žalobca teda má vymáhateľnú pohľadávku voči spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. (dlžníkovi) a preto súd prvého stupňa v ďalšom skúmal existenciu úmyslu dlžníka ukrátiť uspokojenie tejto pohľadávky žalobcu. Úmysel mal súd prvého stupňa za preukázaný zo skutočnosti, že predmetným právnym úkonom samostatne (bez druhého konateľa) realizoval prevod nehnuteľností štatutárny zástupca spoločnosti (žalovaný 1/) na seba ako fyzickú osobu a iný logický dôvod ako úmysel ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu žalovaný 1/ nevysvetlil. Reálne zmarenie uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky je zrejme zo skutočnosti, že spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. bola následne zrušená a vymazaná z obchodného registra. Vymáhateľnosť pohľadávky žalobcu vyplýva z platnej kúpnej zmluvy zo 16.03.2007 a z preukázania skutočnosti odôvodňujúcej záver, že k uhradeniu kúpnej ceny po jej podpise nedošlo. Pasívna legitímácia žalovaného 1/ je daná skutočnosťou, že sa stal vlastníkom pozemkov prevádzaných neúčinným právnym úkonom, t. j. z tohto právneho úkonu mal prospech. Vzhľadom na skutočnosť súd prvého stupňa určil neúčinnosť predmetného právneho úkonu a voči žalovanému 2/ žalobu zamietol.

O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi. Žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznal, keďže mu v konaní žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný 1/ a napadol ním výrok, ktorým bola vyslovená neúčinnosť kúpnej zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne resp. aby ho v napadnutej časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa. Podľa neho súd prvého stupňa pochybil, keď konal s neexistujúcim účastníkom konania spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o., ktorá bola vymazaná z obchodného registra a zanikla bez právneho nástupcu. Zánikom dlžníka (spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o.) zanikol i samotný dlh, ktorého existenciu žalobca v konaní preukazoval. Napriek tomu má za to, že uznanie dlhu je falzifikátom. Žalobca v konaní nepreukázal ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže nepreukázal existenciu pohľadávky. Kúpna cena za pozemky bola vyplatená riadne a včas, čo žalobca potvrdil svojím podpisom na príjmovom pokladničnom doklade, ktorý je založený v spisovom materiáli. Táto transakcia bola riadne zavedená do účtovníctva spoločnosti, čo potvrdila aj svedkyňa Q.. Žalobca sa nikdy od spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. uspokojenia svojej údajnej pohľadávky nedomáhal. Napokon súd prvého stupňa vyslovil neúčinnosť právneho úkonu aj vo vzťahu k prevodu pozemkov - parcely č. XXXX/X G. XXXX/X, hoci tieto boli prevedené na žalovaného 2/ a žalobca sa môže uspokojiť len na neprevedených nehnuteľnostiach.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (keďže nebolo potrebné zopakovať, príp. dopĺňať dokazovanie) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa treba v napadnutej časti zrušiť.

Podľa § 42a ods. 4 písm. a/ Obč. zák. odporovať možno právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený, a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou a členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. V tomto prípade sa teda úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa i vedomosť týchto osôb (uvedených v § 42 a ods. 4 písm. a/ OZ) predpokladá (prezumuje). Preto druhá žalovaná strana musí preukázať (na nej je dôkazné bremeno), že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti. Pokiaľ by to druhá strana v konaní pred súdom nepreukázala, odporovacia žaloba by bola úspešná.

Odporovateľným právnym úkonom je každý právny úkon dlžníka, ktorý vedie k ukráteniu pohľadávky veriteľa. Právne úkony dlžníka ukracujú pohľadávku veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci - nebyť týchto úkonov - by sa z majetku dlžníka uspokojil. Jednou z podmienok, za ktorých veriteľ môže právnym úkonom dlžníka odporovať, je existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou výkonu rozhodnutia (exekúcie), t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia (exekúciu)- (rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 2791/1999, Rc 12/2003). Z toho vyplýva, že ak pohľadávka nie je doteraz vymáhateľná (veriteľ si doteraz nevymohol pre svoju pohľadávku proti dlžníkovi exekučný titul), nemôže veriteľ uplatniť odpor (rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 549/2001). Uvedenému nasvedčuje aj to, že ak v dobe rozhodovania súdu o odporovacej žalobe nie je pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi ešte vymáhateľná, a ak sa žalobca domáha tejto pohľadávky v inom konaní, ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené (napr. na súde), je spravidla daný dôvod na prerušenie konania o odporovacej žalobe podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. (Rc 12/2003). Rozhodujúce teda je, aby pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná v čase rozhodovania súdu. V prejednáwanej veci tento zákonný predpoklad pre podanie odporovacej žaloby splnený nebol. Žalobca nedisponuje takou pohľadávkou, ktorá by bola v čase rozhodovania súdu o odporovacej žalobe vymáhateľná. Žalobca existenciu a výšku pohľadávky voči dlžníkovi (spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o.) preukazoval predložením uznania dlhu podpísaného žalovaným 1/ (ako konateľom dlžníka) z 31.01.2008. Predmetná pohľadávka však nebola doposiaľ priznaná súdom, ani nebola priznaná iným exekučným titulom. Vzhľadom na to takúto pohľadávku nemožno považovať za vymáhateľnú. Okrem toho, žalovaný 1/ spochybnil jej existenciu, ako i pravosť svojho podpisu na uznaní dlhu. Keďže pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi nebola v čase rozhodovania súdu prvého stupňa vymáhateľná, nebol splnený zákonný predpoklad úspešnosti odporovacej žaloby. Tento nedostatok v súčasnosti nie je možné odstrániť, keďže dlžník (spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o.) zanikla a bola vymazaná z obchodného registra bez právneho nástupcu. Je teda zrejmé, že ani do budúca nie je možné takúto pohľadávku priznať v konaní

pred súdom, keďže spoločnosť dlžníka stratila spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemožno považovať rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti za vecne správny.

K odvolacej námietke žalovaného 1/, že súd prvého stupňa, napriek zisteniu, že časť nehnuteľností žalovaný 1/ medzičasom previedol na žalovaného 2/ (ktorý bol pri ich nadobúdaní dobromyseľný) vyslovil neúčinnosť kúpnej zmluvy v celosti (t. j. určil neúčinnosť kúpnej zmluvy aj v tej časti, ktorá sa týka nehnuteľností, ktoré boli medzičasom prevedené na žalovaného 2/) odvolací súd uvádza, že odporovacia žaloba má význam najmä vtedy, ak sa predmet odporovaného právneho úkonu nachádza u povinného (žalovaného) subjektu. Ak žalovaný tento predmet previedol ďalším právnym úkonom ďalej na tretiu osobu, pričom tieto nevedeli o tom, že ide o odporovateľný právny úkon, prichádza do úvahy len peňažná (relutárna) náhrada, pretože právne účinky odporovacej žaloby sa nedotýkajú právneho postavenia tretích osôb, ktoré dobromyseľne nadobudli vec od osoby, na ktorú dlžník previedol k veci vlastnícke právo. Ak teda uspokojenie veriteľa z majetku, ktorý dlžníkovi ušiel odporovateľným právnym úkonom, nie je dobre možné (napríklad preto, že osobe, v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon urobil, už takto nadobudnuté hodnoty nepatria), môže sa veriteľ - namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu - domáhať, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu vznikol prospech, vydal takto získané plnenie (rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 2737/2000).

Ust. § 42b ods. 4 Obč. zák. zakladá veriteľovi priamy nárok domáhať sa náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného úkonu prospech, pri splnení podmienky v ňom uvedenej, ktorý však nemôže predchádzať úspešnému odporovaniu, pretože môže nastať až ako jeho právny dôsledok. Priznaniu takéhoto nároku preto musí predchádzať právoplatné určenie neúčinnosti právneho úkonu. Vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech, k veci, ktorá bola predmetom tohto úkonu, nie je podmienkou odporovateľnosti v zmysle ust. § 42 a ods. 2 až 5 Obč. zák. (R 5/2008), pretože zmena vlastníctva v priebehu konania o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu nemá právny význam. Môže mať význam až pri posudzovaní možnosti veriteľa vyplývajúcej z úspešného odporovania. Veriteľ môže podľa § 42b ods. 4 Obč. zák. požadovať uspokojenie svojej vymožiteľnej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka. Ak napr. dlžník odporovateľným právnym úkonom scudzí nehnuteľnosť tretej osobe, prešlo síce vlastnícke právo na tretiu osobu, ale ukrátený veriteľ sa môže v prípade úspechu svojej odporovacej žaloby výkonom rozhodnutia hojiť na nehnuteľnosti tak, ako keby bola naďalej vo vlastníctve dlžníka. V prípade, že toto uspokojenie formou in natura nie je dobre možné, má ukrátený veriteľ právo na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Ide o peňažnú náhradu, ktorá nepodlieha právnemu režimu náhrady škody podľa šiestej časti Obč. zák. Žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, môže byť úspešná len vtedy, ak bola podaná voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený; žaloba o zaplatenie peňažnej náhrady sa uplatní vtedy, ak uspokojenie veriteľa nie je možné z toho, čo odporovaným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a musí smerovať voči osobe, ktoré z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech (rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 1489/2000). Keďže žalobca nedisponoval v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu vymáhateľnou pohľadávkou voči dlžníkovi nie je splnený zákonný predpoklad úspešnosti odporovacej žaloby. Napriek uvedenému nebolo možné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je totiž zmätočné a vôbec z neho nevyplyva, aký právny úkon je vlastne predmetom sporu, resp. akému právnemu úkonu sa odporuje. Navyiac, odporovaný právny úkon uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, sa v spise nenachádza a z výroku napadnutého rozsudku sa nedá zistiť, kedy bol odporovaný právny úkon uzavretý.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bola určená neúčinnosť právneho úkonu a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ňom bude súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.). Odvolací súd dodáva, že - odhliadnuc od neexistencie vymáhateľnej pohľadávky - súd prvého stupňa nezisťoval a preto ani neuviedol v dôvodoch napadnutého rozsudku, za akú cenu spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, spol. s r. o. predala predmetné nehnuteľnosti žalovanému 1/. Táto skutočnosť má vplyv na posúdenie, či tu odporovaným právnym úkonom vôbec došlo k ukráteniu pohľadávky veriteľa. Treba totiž vziať do úvahy, že podľa ustálenej súdnej praxe nemožno hovoriť o ukrátení veriteľa v prípade tzv. ekvivalentných právnych úkonov (typicky kúpna zmluva), pri ktorých predávajúci, teda dlžník veriteľa, obdrží kúpnu cenu zodpovedajúcu hodnote prevádzaných nehnuteľností.

Vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti musel odvolací súd zrušiť i výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Výroky napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba voči žalovanému 2/ zamietnutá a ktorým žalovanému 2/ nebola priznaná náhrada trov konania, neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.